

Kap. 4 ; del III
Ufeltiget optimisering.

Teorem 4.1

Anta $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ kont. part. der. og anta

at \vec{x}^* er lokalt min.

1. Da er $Df(\vec{x}^*) = \vec{0}$ (første ordens betingelse)

2. Hvis f også har 2. ordens kont. part. der., så
er $D^2f(\vec{x}^*)$ pos. semidefinit. (andreas betingelse)

Bewiz: 1. Anta $Df(\vec{x}^*) \neq \vec{0}$. Sett $h = -\alpha Df(\vec{x}^*)$, $\alpha > 0$

$$\Rightarrow Df(\vec{x}^*)^T \vec{h} = -\alpha Df(\vec{x}^*)^T Df(\vec{x}^*) = -\alpha \|Df(\vec{x}^*)\|^2 < 0$$

siden $Df(\vec{x}^*)$ er kontinuerlig så vil da $Df(\vec{x})^T \vec{h} < 0$ når

\vec{x} er nær \vec{x}^* for $t \in [0, 1]$

Taylor: $f(\vec{x}^* + \vec{h}) = f(\vec{x}^*) + \underbrace{Df(\vec{x}^* + th)^T \vec{h}}_{\text{velg } t \text{ så at legger i eneighen over.}} < f(\vec{x}^*)$

$\Rightarrow \vec{x}^*$ ikke lokalt min, motrisipelse. ✓ $t \in [0, 1]$

$$2. f(\vec{x}^* + \vec{h}) = f(\vec{x}^*) + \underbrace{Df(\vec{x}^*)^T \vec{h}}_{\text{velg } t \in [0, 1]} + \frac{1}{2} \vec{h}^T D^2f(\vec{x}^* + \vec{h}) \vec{h}$$

$$= f(\vec{x}^*) + \frac{1}{2} \vec{h}^T D^2f(\vec{x}^* + \vec{h}) \vec{h}$$

Hvis $D^2f(\vec{x}^*)$ ikke er pos semidef., så finnes \vec{h} s.a. $\vec{h}^T D^2f(\vec{x}^*) \vec{h} < 0$

\Rightarrow på grunn av kontinuitet: $\vec{h}^T D^2f(\vec{x}) \vec{h} < 0$ for \vec{x} nær \vec{x}^* .

for \vec{h} blir $\Rightarrow \vec{x} + \vec{h}$ nær \vec{x}^*

$$f(\vec{x}^*) + \frac{1}{2} \vec{h}^T D^2f(\vec{x}^* + \vec{h}) \vec{h} < f(\vec{x}^*)$$

$\Rightarrow \vec{x}^*$ ikke lokalt min.

Sadelpunkt: stasjonært ($Df(\vec{x}^*) = \vec{0}$), men merken ikke min.

Eks. $f(\vec{x}) = \frac{1}{2} \vec{x}^T A \vec{x} - \vec{b}^T \vec{x}$

$$Df = \vec{0} \Leftrightarrow A\vec{x} - \vec{b} = \vec{0} \Leftrightarrow A\vec{x} = \vec{b}$$

$$D^2f = A$$

Lemma 4.3 Anta at A er symmetrisk, og at $\lambda_n = \min \text{re egenverdi}$
 i A er > 0
 D_A er $\vec{h}^T A \vec{h} \geq \lambda_n \|\vec{h}\|^2$

Basis: A symmetrisk $\Rightarrow A$ ortogonal diagonalisabel
 $A = P D P^T \|\vec{y}\| = \|P^T \vec{h}\| = \|\vec{h}\|$ siden \vec{h} er ortogonal.
 $\vec{h}^T A \vec{h} = \underbrace{\vec{h}^T}_{\vec{y}^T} \underbrace{P D P^T}_{\vec{y}} \vec{h} = \vec{y}^T D \vec{y} = \sum_{j=1}^n \lambda_j y_j^2 \geq \sum_{j=1}^n \lambda_n y_j^2 = \lambda_n \|\vec{y}\|^2 = \lambda_n \|\vec{h}\|^2$

Teorem 4.4 motsett vel:

Anta f har kont. 2. ordens. partiell-

Hvis $Df(\vec{x}) = \vec{0}$, og $D^2 f(\vec{x}^*)$ pos definet:

Da er \vec{x}^* lokalt min.
Basis: $f(\vec{x}^* + \vec{h}) = f(\vec{x}^*) + \underbrace{\nabla f(\vec{x}^*)^T \vec{h}}_0 + \frac{1}{2} \vec{h}^T D^2 f(\vec{x}^*) \vec{h} + \varepsilon(\vec{h}) \|\vec{h}\|^2$ der $\varepsilon(\vec{h}) \rightarrow 0$ når $\vec{h} \rightarrow 0$

$\Rightarrow f(\vec{x}^*) + \frac{1}{2} \lambda_n \|\vec{h}\|^2 + \varepsilon(\vec{h}) \|\vec{h}\|^2$

Ved \vec{h} så liten at $(\varepsilon(\vec{h})) < \frac{\lambda_n}{4}$ (kan gjøres siden $\varepsilon(\vec{h}) \rightarrow 0$)

$\frac{f(\vec{x}^* + \vec{h}) - f(\vec{x}^*)}{\|\vec{h}\|^2} \geq \frac{1}{2} \lambda_n + \varepsilon(\vec{h}) \geq \frac{1}{4} \lambda_n > 0 \Rightarrow f(\vec{x}^* + \vec{h}) > f(\vec{x}^*)$.
 $\Rightarrow \vec{x}^*$ lokalt min.

Teorem 4.5

1. Anta f konveks lokalt min \Leftrightarrow globalt min.
 2. Hvis f og ∇f er deriverte lokalt min \Leftrightarrow stasjonært punkt.

Bewis: 1. Anta \vec{x}_1 lokalt min.
 Hvis \vec{x}_1 ikke er globalt min så finnes en \vec{x}_2 slik at $f(\vec{x}_2) < f(\vec{x}_1)$

$$f((1-\lambda)\vec{x}_1 + \lambda\vec{x}_2) \leq (1-\lambda)f(\vec{x}_1) + \lambda f(\vec{x}_2)$$

$$< (1-\lambda)f(\vec{x}_1) + \lambda f(\vec{x}_1) = f(\vec{x}_1). \quad (\text{alle } \lambda \in (0,1))$$

velg λ nær 0: $(1-\lambda)\vec{x}_1 + \lambda\vec{x}_2$ nær \vec{x}_1 , og $f((1-\lambda)\vec{x}_1 + \lambda\vec{x}_2) < f(\vec{x}_1)$
 $\Rightarrow \vec{x}_1$ kan umulig være lokalt min. $\Rightarrow \vec{x}_1$ er globalt min.

2. Anta f konveks og derivert.
 Anta at x^* er stasjonært, så $\nabla f(x^*) = \vec{0}$

Teorem 2.10: $f(\vec{x}) \geq f(\vec{x}^*) + \nabla f(\vec{x}^*)(\vec{x} - \vec{x}^*) = f(\vec{x}^*)$
 $\Rightarrow \vec{x}^*$ lokalt min.

4.2 Metoder

Iterative metoder for å finne ntn.

Linjessoknemetoder: Veldig sprekretning d_n , deretter en steplengde α_n , som viser hvor langt vi skal følge sprekretningene.

$$\vec{x}_{k+1} = \vec{x}_k + \alpha_k d_k$$

metoder for å finne steplengde:

1. obektiv linjeopp: Finn den α_{k+1} som gir minst værdi for $g(\vec{x}_k + \alpha_k d_k)$

Voly av sprekretning: $d_k = -\nabla f(\vec{x}_k)$. Kallas steepest descent.

$$f(\vec{x} + \vec{h}) = f(\vec{x}) + \underbrace{\nabla f(\vec{x})^T \vec{h}}_{\vec{h} = -\alpha_k \nabla f(\vec{x}_k)} + \dots \stackrel{\text{def}}{\geq} f(\vec{x}) - \alpha_k \|\nabla f(\vec{x})\|^2$$

$$\text{Vi har at } \nabla f(\vec{x})^T \vec{h} \geq -\|\nabla f(\vec{x})\| \|\vec{h}\| \quad (\|\nabla f(\vec{x}) \cdot \vec{h}\| \leq \|\nabla f(\vec{x})\| \|\vec{h}\|).$$

(Cauchy-Schwarz)

med $\vec{h} = -\alpha_k \nabla f(\vec{x})$ får vi likhet, dette gør største mulige redusjon i funksjonsverdi
 \vec{h} kallas en "descent direction" hvis $\nabla f(\vec{x})^T \vec{h} < 0$ (i \vec{x}).

Newton's metode min $f \Leftrightarrow \nabla f = \vec{0}$

$$\text{Newton's metode: } \vec{x}_{k+1} = \vec{x}_k - \alpha_k (\nabla^2 f(\vec{x}_k))^{-1} \nabla f(\vec{x}_k). \quad \alpha_k=1: \text{Fullt Newton-steg}$$

(Newton's metode utledes ved å minimere Taylordekomponering

$$f(\vec{x}_k + \vec{h}) \approx f(\vec{x}_k) + \nabla f(\vec{x}_k)^T \vec{h} + \frac{1}{2} \vec{h}^T \nabla^2 f(\vec{x}_k) \vec{h}$$

$$\text{gradient: } \nabla f(\vec{x}_k)^T \vec{h} + \nabla f(\vec{x}_k) = \vec{0}$$

$$\vec{h} = -(\nabla^2 f(\vec{x}_k))^{-1} \nabla f(\vec{x}_k).$$

andres regel for valg av steglengde:

Def. 4.6 (backtracking line search)

Anta gitt $s \leq 1$, $0 < \beta < 1$, $0 < \sigma \overset{10^{-3}}{<} 1$

Vi setter $m_k = \min \left\{ m : m \geq 0, f(\vec{x}_k) - f(\vec{x}_k + \beta^m s \vec{d}_k) \geq -\sigma \beta^m \underbrace{\nabla f(\vec{x}_k)^T \vec{d}_k}_{\begin{array}{l} \text{steglengde som vi ønsker} \\ \text{påver steglengde } \beta^0 \\ \beta^1 \\ \beta^2 \\ \vdots \end{array}} \right\}$
 og vi velger steglengde $\alpha_k = \beta^{m_k} s$

Teorem 4.8 Anta $\vec{x}_{k+1} = \vec{x}_k + \alpha_k \vec{d}_k$, og at vi velger α_k ved backtracking linesearch.

Anta videre at $\limsup_{k \rightarrow \infty} \nabla f(\vec{x}_{k_s})^T \vec{d}_{k_s} < 0$ for alle

deltopper \vec{x}_{k_s} som konvergerer mot et ikke-stasjonært punkt.

Da vil \vec{x}_k konvergerer mot et stasjonært punkt.